

Arrest

nr. 216 366 van 4 februari 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat Philippe ROELS
Graanmarkt 17
9300 AALST**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 2 februari 2019 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 29 januari 2019.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 februari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. VUYLSTEKE, die loco advocaat P. ROELS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaten E. MATTERNE en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 29 januari 2019 neemt de gemachtigde van de bevoegde minister de beslissing houdende afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit is de bestreden beslissing, die dezelfde dag aan verzoeker ter kennis wordt gebracht.

Op 1 februari 2019 heeft verzoeker een verzoek om internationale bescherming ingediend.

2. Ontvankelijkheid

Ambtshalve moet worden vastgesteld dat de vordering, in de mate dat ze gericht is tegen de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering, onontvankelijk moet worden bevonden, aangezien de Raad geen rechtsmacht heeft om hiervan kennis te nemen. Overeenkomstig artikel 71 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) is de beslissing tot vrijheidsberoving enkel vatbaar voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank.

3. Onderzoek van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: de uiterst dringende noodzakelijkheid

3.2.1. De interpretatie van deze voorwaarde

De Raad benadrukt dat de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid een uitzonderlijk en ongewoon karakter heeft. De toepassing van deze procedure verstoort immers het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad en herleidt de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum. Het beroep op een dergelijke procedure moet dus de uitzondering blijven.

Om relevant te zijn, moet de uiteenzetting, die het uiterst dringende karakter van de vordering tot schorsing rechtvaardigt, aantonen dat er een imminent gevaar dreigt dat van die aard is dat de gewone schorsingsprocedure niet op een efficiënte wijze zou kunnen voorkomen dat het aangevoerde ernstig nadeel zich zou voordoen.

3.2.2. De beoordeling van deze voorwaarde

3.2.2.1. De verwerende partij wijst erop dat verzoeker op 1 februari 2019 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en betoogt dat de gedwongen tenuitvoerlegging van de bestreden verwijderingsbeslissing onmogelijk is totdat dit verzoek om internationale bescherming desgevallend wordt afgewezen.

3.2.2.2. De raadvrouw van verzoeker stelt zich ter zake naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

3.2.2.3. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker inderdaad op 1 februari 2019 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en dat hij daarop in het bezit werd gesteld van een bijlage 26.

Krachtens artikel 49/3/1 van de Vreemdelingenwet kan ten aanzien van verzoeker geen maatregel tot verwijdering van het grondgebied of tot terughrijving gedwongen worden uitgevoerd vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming tot wanneer over dit verzoek werd beslist.

Het is niet betwist dat betreffende het recent ingediende verzoek nog geen beslissing werd genomen zodat de uitvoerbaarheid van de thans bestreden beslissing is opgeschort. In de gegeven omstandigheden kan dan ook niet worden vastgesteld dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing imminent is en blijkt geen nood tot uiterst dringende behandeling van het verzoek tot schorsing van de thans bestreden beslissing. Het gegeven dat verzoeker zich in een welbepaalde plaats, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet bevindt, doet hieraan geen afbreuk.

3.2.2.4. Bijgevolg is niet voldaan aan de eerste van de drie cumulatieve voorwaarden. Deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier februari tweeduizend negentien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. HUENGES WAJER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. HUENGES WAJER

A. WIJNANTS